

את אדולף אייכמן למשמיד המיליונים ה"אריים"

בעמדת המתייחס בהגינות לחיות. אנו נתייחס בהגינות גם לחיות אנושיות אלה. אולם פשע נגד הדם שלנו הוא לדאוג להם.

... רבים מכס יודעים מה זאת אומרת לעמוד ליד ערימה של 100 גוויות יהודיות השוכבות זו בצד זו, או 500, או 1000. החוקנו מעמד ונשארו בחורים הגונים — זה כוחנו. זה דף של תהילה בהיסטוריה שלנו, שלא נכתב, ושלא ייכתב לעולם.

... אין לנו הזכות להתעשר אישית (משלל יהודי). לא נקח לעצמנו פרווה, שעון, מארק או טיגריה. הכל יועבר לידי הרייך. השמחנו חיידק, ואיננו רוצים להידבק ממנו ולמות מכך. כאשר יבוא השלום הסופי, ניגש למלאכה הגדולה של העתיד. נעבור להתישבות. נחזיר בלב בנינו את חוקי האירגון של ה"ס.ס."

שיכתב העילית הנזעית הזאת של העם הגרמני צריכה לעסוק בצורה אינטנסיבית ביותר בריבוי הסבעי שלה. בעוד 20 או 30 שנה עלינו להיות מסוגלים לספק לכל אירופה את המעמד השלטי שלה. בכוח עצמינו ובדחף מהפכני, נדחוף תוך 20 שנה את הגבול הלאומי שלנו ב־500 קילומטרים מזרחה.

מחלת־ירוה מדבקת

ס ג'ראלד ה"ס.ס., אדולף אייכמן, התחנך על ברכי תורות אלה. היהודים היו בעיניו פישפשים, שיש להשמידם. לא פעם אמר בגלוי כי היהודים הם נושאייה של מחלת־ירוה מדבקת ("הרוח השמית" של אבות תורת הגזע), וכי על כן כדאי לגרמניה לאפשר ליהודיה להגר לארצות עוינות. כאן טמון היסוד הרעיוני למאמצי־ההגירה שלו לפני המלחמה, ולמאמצי־ההשמדה שלו בעת המלחמה.

בלי תורת־גזע אין אושויץ. תורת־הגזע אינה תופעה גרמנית דחקה. במקומות רבים בעולם קיימים גופים גזעניים. הם שולטים בדרום־אפריקה ובמדינות הדרומיות של ארצות־הברית. הם קיימים גם בישראל.

בדור האחרון היו אנשים רבים עוסקים בגילוי המוצא היהודי של כל גדולי העולם, כדי להוכיח כי גאוי כל הדורות הם יהודים. זוהי תורת־הגזע של צ'מברלין ורוזנברג, במהופך. מטיפי "מלכות־ישראל" גם הם מסתמכים, לעתים קרובות, על החלטה אלוהית שהפכה את עם ישראל מקדמת דנא לעם נבחר, בעל זכויות מיוחדות מלידה. כך הופך רעיון דתי־מסורתי לטיסמה גזענית־לאומנית.

בין מתנגדי היטלר בגרמניה היו גם אנשים שטענו כי היטלר עצמו מושפע מן היהודים, וכי כל תורת־הגזע היא ביסודה המצאה יהודית דחקה. ולראיה: פעולתו של עזרא הסופר, הגזען הראשון בעולם, שדרש לגרש את הנשים הנכריות אחרי ש...התערבו זרע הקודש בעמי הארצות, ושקבע את יחס עדתו לשאר העמים: "לא תדרשו שלומם וטובתם עד עולם, למען תחזקו, ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם."

יש הבדל אדיר בין דברי עזרא ומעשי אייכמן. אך תופעות הגזענות בישראל חייבות לשמש אזהרה: חיידקי הנאציזם קיימים בכל מקום. דומים הם לחיידקי מחלה רגילה, הקיימים בכל גוף, אך הגורמים להתפרצות המחלה רק כאשר כוח ההתנגדות של הגוף נחלש. יש צורך לבודד את החיידק — בכל ארץ, בכל עם. כי לעולם אין לדעת היכן יקום האייכמן הבא — ומה תהיה לאומיותו.

הגזע העליון

אחד המיצעדים הבלתי־ספורים של "הנוער ההיטלראי", ש"בוגריו עברו ברובם לשרת ביחידות ה"ס.ס. (ראשיית־בית של "גונדות־מגן"), שהתכוננו להעתיק את גבול גרמניה החדשה מזרחה עד להרי האוראל.

הן מסתפקות במעמדן כחברות שחת במשפחת העמים. אולם כאשר אומה לוקה בתסביך־נחיתות, או כאשר היא נתקפת רגשי־נחיתות חולפים כתוצאה ממשבר פנימי או חיצוני, היא מחפשת לה תיאוריה המוכיחה שהיא עולה על כל שאר האומות, שהיא "עם סגולה", "עם נבחר", "גזע עליון" או "עם אדונים".

מכל תורות ההתנשאות הלאומנית החולנית, תורת־הגזע היא המחרידה ביותר. הלאומות מכירה ביכולת הפרט לעבור מאומה לאומה (כפי שעשו ההוגוטים הצרפתיים, שהיגרו והפכו גרמנים והולנדים). הדת מכירה בזכות הפרט להמר דת בדת (כמו הנשים הפולניות בישראל, הנורשת להתגייר). אולם לדעת נביאי הגזענות, מוצאו הגזעי של האדם הוא סופי. אדם שנולד כושי או יהודי — נידון להישאר ב"גזעו עד סוף ימיו, אם ירצה בכך ואם לאו.

היוצרים של תורת־הגזע היו מלומדים תמימים, שלא היו מסוגלים לפגוע בזבוב. במאה הקודמת קמו כמה הוגי־דעות — ביניהם יוסף ארתור גובינו והאוסטון סטיוארט צ'מברליין, בריטי שחי בגרמניה — המציאו את אגדת הגזע הארי, שהוא, כביכול, הגזע העליון, לעומת הגזע השמי, הנחות. צ'מברליין כתב ספר בשם יסודות המאה ה־19, שעשה רושם עמוק בגרמניה. אחד מתלמידיו הנאמנים היה אלפרד רוזנברג, האיש שהביא את הפרויטוקולים של זקני ציון למחנה הנאצי. רוזנברג כתב ספר בשם המיתוס של המאה ה־20, שהפך לתנ"ך של הגזענות הנאצית.

לגבי מדען אמיתי, כל הספרים האלה ילדותיים עד כדי גיחוך. בסיסם המדעי אפסי. הם טענו כי לכל העמים הדוברים שפות "הוויית־גרמניות" (משפחת־שפות שמקורה בהודו ובפרס) יש מוצא גזעי משותף. את הגזע הזה כינו בשם "ארי" — שם המציין בשפת הסאנסקריט את דוברי שפה זו.

ה"ארים" יצרו כל דבר טוב בעולם. לעומת זאת, ה"שמים" הם גזע נחות, שלא יצר מאומה בכל חייו. ההשפעה השמית על תרבות הארים הרסנית ויש לחתום בה. למלחמה זו המציאו הגזענים הגרמנים במחצית השנייה של המאה ה־19 את המושג "אנטי־שמיות".

שלוחות אריות הגיעו לכל מקום בעולם, יצרו בכל מקום את היצירות האנושיות הגדולות. דודי המלך היה ארי — ולראיה: נאמר בתנ"ך בפירוש כי דוד היה "אדמוני עם יגדי עיניים וטוב רואי". אדמוני — משמע בלונדי, משמע ארי שהזדמן במקרה לארץ־ישראל. ישו היה ארי — ולראיה: הוא נולד ב"גליל הגויים" (אך הנאצים האנטי־נוצריים טענו כי הנצרות היא דת שמית, שנועדה לחתור תחת הכוח הרוחני של הגזע הארי).

"אנחנו השמרנו חיידק..."

ב תקופה נורמלית קשה לתפוס כיצד יכלו אנשים בריאים להאמין בדבר־איחלת מסוג זה. אולם ספרו האינפנטילי של צ'מברליין הפך לאופנה לאומית. הקיסר עצמו, גדולי אצולה, כתרו כתרים ל"היסטוריון" המבריק. מדוע?

כאשר עם אכול רגשי־נחיתות רוצה להאמין בעליונותו, הוא מסוגל להאזין לכל תיאוריה מתאימה, תהיה מגוחכת כאשר תהיה. כאשר אנשים, שנכשלו בחייהם הפרטיים, וקוקים למשנת נפשית, אין טובה מהתורת־הגזע. יכול אדם להיות לא־יוצלה, חסר כל כישרון, נחות בעיני כל — אבל אם הוא בן לגזע העליון, יכול איש כזה לבזו לכולם. אין הוא חייב לעשות מאומה כדי להפוך בן "עם סגולה" — הוא נולד כזה.

למציאי תורת־הגזע היה נדמה שהם עוסקים בעולם הרוח. הם התכוונו, לכל היותר, לסגוע במתחריהם היהודיים, ששיגשו בשטחים רבים של הספרות, המדע והאמנות של גרמניה. אולם בעיני אדם הכישלונות־האישיים, שנתקבץ ליד עריסת המפלגה הנאצית, היתה לתורה משמעות הרבה יותר מעשית. הם הסיקו את המסקנה המוחשית מן התיאוריה המופשטת.

יש משהו בלתי־אנושי בכל תורת־הגזע. האדם חזל בה להיות יצור בפני עצמו, פרט בעל אישיות. הוא רק גוף ביולוגי, תא באורגניזם של גזעו. התורשה הגזעית קובעת את אופיו ותכונותיו. אי־אפשר לשנות גזע. נחות נשאר נחות, עליון נשאר עליון. אולם אפשר לטהר את הגזע העליון, לשפר אותו בדרכים של פריה־ורביה מכוונת ומתוכננת, כמו גזע של כלבים, פרות או שפנים.

תורת הגזע הופכת את האדם לחיה. לכן טבעי שמלבד היטלר עצמו, לא היה במפלגה הנאצית מטורף גזעני כמו היינריך הימלר, מפקדו של אדולף אייכמן. הימלר, אפס אנושי חסר חן, חסר הופעה, חסר כישרון, חסר אישיות, למד חקלאות בטכניון של מינכן. מאוחר יותר רכש לו חחה קטנה לגידול שפנים.

הימלר האמין בלב שלם כי מה שנכון לגבי שפנים, נכון לגבי בני־אדם. זנים טובים יולידו שפנים טובים, זנים פגומים יולידו שפנים פגומים. את הפגומים יש לחסל. את הטובים יש לשדך עם טובות, כדי שאלה תמלטנה טובים נוספים. הכל ענין ביולוגי פשוט. ה"ס.ס. נועד כולו למטרה זו. הימלר, המפקד הארצי ("רייכס־פירר") הבהיר את הדבר ברבבות הרצאות בפני אנשיו: ה"ס.ס. מורכב מן העילית הגזעית. ה"ס.ס. יחסל את בני הגזעים הנחותים, כמו שמחסלים פישפשים. ה"ס.ס. יוליד טיפוסים גזעיים משופרים. ככל שבול ההתישבות הגרמנית יגוע מזרחה בשטח־המחיה, כך יקים ה"ס.ס. שרשרות של הת־נחליות, משקיי־ספר, בהם יגן ה"ס.ס. על הרייך המתפשט, מפני ים הגזעים הנחותים.

אדולף אייכמן היה כפוף במישרין להיינריך הימלר (אם כי רשמית עברה שרשרת הפיקוד מהימלר, דרך קאלטנברונר ומילר, לאייכמן). השקפת־עולמו עוצבה על־ידי הרצאותיו של הימלר, שכללו דברים כגון אלה שהשמיע בפני אלופי ה"ס.ס. באוקטובר 1942, בפוזנן:

"עלינו להיות ישרים, הגונים, נאמנים וחבריים כלפי בני הדם שלנו — ולא כלפי שום אדם אחר. מה שזרה לרוטי, לציני, לא מביין אותי כלל... אם אומות חיות בשפע או נוטות ברע — זה מעניין אותי אך ורק במידה שאנו זקוקים להן כעבדים לתרבות שלנו. אם רבבה של נשים רוטיות מתמוטטות מעייפות בשעת חפירת תעלה אנטי־סאנקו, זה מעניין אותי רק במידה שהתעלה נגמרת למטן גרמניה. אנו הגרמנים הננו העם היחיד

הגזע התחתון

ילד יהודי במחנה־המחנה של אושוויץ — אשר מפעיליו הוכיחו שרו תפקידם על־ידי תורה שלימדה אותם כי בני הגזעים הנחותים דומים לפישפשים, ואין להתייחס אליהם כאל בני־אדם, ויש לבערם בלי רחמים.